

Fotografie: Marja Fafiani

Zaans Nieuws

‘De afgelopen 20 jaar is het kunst- en culturaanbod in de Zaanstreek enorm gegroeid. Vroeger was het soms echt moeilijk om er twee pagina’s mee te vullen.’ Leonie Groen werkt sinds 1992 als journalist bij Dagblad Zaanstreek. ‘Nu moet je juist een selectie maken uit het grote aanbod. Elke dag komen er talloze persberichten, mails, twitterberichten bij de krant binnen in de hoop dat we er aandacht aan besteden. Overal waar we komen, worden de journalisten aangesproken met de vraag of het ‘iets is voor de krant.’ Het aanbod is echt overweldigend. Het is dan aan ons om te selecteren en te duiden. Je zoekt naar de Zaanse link en je bekijkt of het nieuws kwaliteit heeft. En natuurlijk of het interessant is voor de lezer. Om niet elke keer dezelfde organisaties in de krant te beschrijven laat je regelmatig ook andere mensen, die maar incidenteel iets doen, aan het woord. De Zaanstreek is er de afgelopen

jaren enorm op vooruit gegaan. Het Zaantheater biedt veel meer mogelijkheden dan de oude Speeldoois en dat vertaalt zich in een meer diverse programmering. Ik weet van verschillende artiesten dat ze graag in dit mooie theater optreden. De gemeente wil graag hoogopgeleide mensen naar de Zaanstreek trekken. Voor deze doelgroep is filmtheater De Fabriek bijvoorbeeld interessant. Het filmaanbod is goed en gevarieerd, absoluut niet meer te vergelijken met hoe De Fabriek ooit was. Bij De Fabriek kun je na een voorstelling ook prima blijven hangen. Uit oogpunt van citymarketing is het geweldig wat de Stichting Monet in Zaandam doet voor de Zaanstreek. Ze laten door hun boek en hun rondleidingen mensen nadenken over hoe mooi de Zaanstreek vroeger was. Het Molenmuseum weet voor tentoonstellingen grote schilders, zoals Jan Groenhart en Co van Assema, naar zich toe te trekken. Hun educa-

tieve projecten zijn ook erg leuk. Via Japie, die van alles onderneemt in de molen, spelen ze in op zaken die kinderen boeiend vinden. Qua voorzieningen hebben we het hier goed voor elkaar. We hebben de Pathé bioscoop in het nieuwe centrum en de centrale bibliotheek in het prachtige Verkadepand. Het Weefhuis is een levendige expositieruimte en Kunstcentrum Zaanstad zit in een mooi gebouw waar het aanbod goed tot zijn recht komt. Voeg daar aan toe de klassieke concerten en evenementen zoals het Kunsteiland: er is tegenwoordig zoveel. Ik word heel blij van ons geveltjes-Inntel Hotel en het nieuwe stadhuis van architect Sjoerd Soeters. Twee iconen die nergens anders ter wereld gebouwd hadden kunnen worden. Gelukkig staan ze niet op zichzelf maar doet de omgeving, met gracht en Hermitage mee. En met de Zaanse Schans heeft de Zaanstreek goud in handen.’

Tips van Leonie Groen:

Stichting Monet in Zaandam

Wiske Sterringa/Bruun Kuijt

Stichting Jacob Cornelisz. van Oostsanen

De Kift

PPG Paletkwartet

*'We willen het Zaanse
verleden aan de
Zaankanter teruggeven.'*

Fotografie: Tim Knol

Groene Sprongetjes

'Het is al zo'n 25 jaar geleden dat we een mooi oud pandje op een veiling kochten. Met dikke boeken over de Zaanse houtbouw in de hand zijn we het gaan restaureren. Door de lambriering, een oud stuk kozijn of een verrot gebint goed te onderzoeken ontdekten we hoe het in elkaar zat. Het was echt schatgraven in het verleden. Fantastisch om er dan achter te komen hoe het is bedacht en gebouwd. We hebben het pand toen gerestaureerd volgens de oude methode, waarbij er in de constructie geen spijker aan te pas komt. En we vonden dat allebei zo geweldig om te doen dat we daarna alleen nog maar op ambachtelijke wijze wilden timmeren.' Samen met Gerrit van Assema restaureert Gé Sombroek houten Zaanse panden en molens. Ze bouwen ook replica's. Hun bouwbedrijf Somass in Zaandijk - met een flink aantal medewerkers - is inmiddels een begrip in de Zaanstreek. 'Als reizigers vroeger over de rivier de

Zaanstreek binnenkwamen genoten ze van het uitzicht op de prachtige gekleurde houten huizen en de mooie tuinen, de pakhuizen en de molens. Het was een harmonieus geheel, dat adembenemend mooi moet zijn geweest. Toen wij begonnen met restaureren was er echter al veel verwaarloosd of afgebroken. Wij hebben hard gevochten voor het behoud van de Zaanse houtbouw. Ik ben blij dat er in de Zaanstreek nu weer vele 'groene sprongetjes' zijn. Overall zie je nu groene, maar ook kleurige Zaanse panden. En gelukkig is de Zaankanter, die de oude panden eerst als troep beschouwde, nu trots dat er weer gerestaureerde en nieuwe Zaanse pandjes staan. De complimenten die wij krijgen over ons werk zijn voor ons heel inspirerend. De Waakzaamheid in Koog aan de Zaan was zo'n pand waar ongelooflijk veel mensen bijzondere herinneringen aan hadden, maar dat geheel vervallen was. De Herberg is weer in de oude

staat hersteld en huisvest nu restaurant DeVijfdeSmaak. Voor een restauratie gebruiken we altijd zoveel mogelijk van de oude constructie en betimmeringen. Dat ziet er zo mooi doorleefd uit. Zoiets kan je nooit nabootsen met een nieuw stuk hout. Typerend voor de Zaanse houtbouw is dat er al meer dan 300 jaar volgens dezelfde principes wordt gebouwd. Schuintes worden altijd bepaald door de 3-4-5 steek, oftewel de stelling van Pythagoras, ook bij het diagonaal in de ruitverdeling, de dakhelling en de schuinte van de korbelen. De houten buitenkant, het dragende skelet, de versieringen en de gootconstructie buiten de gevel zijn typerend voor deze stijl. Het zou mooi zijn als moderne Zaanse architecten varianten bedachten op deze simpele, slimme zaken, zodat de Zaanstreek er nog mooier uit gaat zien. Dat maakt de Zaanstreek anders dan de eenheidsworst die Nederland aan het worden is.'

Tips van Gé Sombroek:

Hejnis & Schipper Drukkerij

Grafisch ontwerper Edwin Winkelaar

Wim Visser

Ron Sman

Architect Han van Leeuwen

Fotografie: Tim Knol

Showmusical

‘Het gewone wil ik iets ongewoner maken op het toneel.’

‘Met mijn voorstellingen wil ik een sprookjesachtige wereld neerzetten om de echte wereld iets mooier en kleurrijker te maken.’ Theatermaakster Majanka Fröhlich heeft in opdracht van FluXus al vijf bijzondere theatervoorstellingen geschreven en geregisseerd voor en door Zaankanters. De voorstellingen zijn zowel in de openlucht als in het Zaantheater opgevoerd. De vijfde productie, Anastasia, komt in juni 2013 uit in het Zaantheater, ter gelegenheid van het Nederland-Ruslandjaar. Toen ik in de Zaanstreek kwam werken en wonen viel het me op dat hier veel aan kunst en cultuur wordt gedaan, alleen niet zo zichtbaar. Er is veel talent, toch wil iedereen normaal blijven. Graag maak ik gebruik van deze nuchterheid; daarnaast zoek ik naar het contrast en de dromen van die ‘gewone’ Zaankanter. Ik maak theater dat tussen droom en werkelijkheid in staat. Dat geldt voor al mijn producties. Mijn eerste voorstelling was De Zaanmeemin,

die werd opgevoerd tijdens de Cultuurmarkt. Doordat we gebruikmaakten van de Zaan kwam het verhaal nog beter tot zijn recht. Dat gold ook voor De Midzomernachtsdroom waarbij ik samen met de spelers in en rond de vijver van het Koogerpark een prachtig beeld neer kon zetten. De musicals worden steeds groter, daarom zijn we blij met de samenwerking met het Zaantheater. We kregen mooie kritieken op de musicals Alice in FluXusland en Pinokkio en de FluXus Fee. De Zaanstreek is een grote inspiratiebron: zowel door de bijzondere gebouwen als de mooie lichte buitenplekken. Licht, lucht en aarde laat ik op het toneel terugkomen. Ik hou van kleuren. Dat zie je ook aan mijn kostuumontwerpen, in het toneelbeeld en in het lichtontwerp van Mike den Ottolander. Door het samenvoegen van tekst, kleur en licht ontstaat emotie. Het prikkelt, stelt je op je gemak, of blijft een mysterie. De spelers en dansers waarmee ik

werk vormen letterlijk en figuurlijk een kleurrijk en gevarieerd gezelschap. Ik wil laten zien dat iedereen er mag zijn. Je hoeft geen maatje 36 te hebben om een goed actrice te zijn, of lange benen om mooi te kunnen dansen. Uitstraling, passie en enthousiasme zijn het allerbelangrijkst. De personages schrijf ik dicht op de huid van de spelers. Tijdens de workshops onderzoek ik wat iemand beweegt, welk talent er in zit en waar iemand door wordt geraakt. Daarna, wanneer ik het verhaal, de vormgeving en de rollen uitwerk, voelt het als het componeren van een lied of het creëren van een schilderij. Naast de inmiddels gevorderde cast krijgen beginnende cursisten en muzikleerlingen ook de kans om mee te doen. Ik werk graag met grotere groepen. Voor iedereen die meedoet is het een unieke ervaring om op het podium te staan, zeker met een live orkest. Dat maken zelfs professionals niet vaak mee.’

Fotografie: Tim Knol

‘Door alledaagse voorbeelden mensen op een andere manier laten kijken.’

Kunstprojecten

Nicole van der Heijden kijkt op een bijzondere manier naar de wereld, waardoor die even een stukje vrolijker wordt. Ze inspireert mensen ook om anders naar de omgeving te kijken. Zoals het idee dat bezoekers van de Kalverpolder een denkbeeldige pluim op de horizon kunnen projecteren, die weerspiegeld wordt in het water. Met dat idee, dat ze ook in Dagblad Zaanstreek heeft gepresenteerd, levert ze een eerbetoon aan alle vrijwilligers die zich inzetten voor deze prachtige polder. ‘De pluim’ is één voorbeeld uit de lange lijst inspirerende creaties van deze bevlogen kunstenaar, die graag veel mensen betreft bij haar projecten. Al meer dan 30 jaar werkt ze bij FluXus en organiseert daar onder meer de exposities waarin cursisten hun werk kunnen laten zien. Ze begeleidt ook kunstenaars met een beperking, die ze ziet groeien en steeds gelukkiger ziet worden. In de Zaanstreek heeft zij al vele kunstprojecten op haar naam

staan, waar de bevolking nog altijd de vruchten van plukt. De leefbaarheid van het Darwinpark is bijvoorbeeld zo’n project. Was het vroeger vooral een doorgangsroute, dankzij het masterplan van Nicole van der Heijden is het nu een park waar geleefd wordt, met thematuinen, een wandelpad en een arena van gras. ‘Ik vind gewone mensen erg leuk. Daarom werk ik graag aan laagdrempelige kunst, die iedereen kan begrijpen. Ik probeer mensen op een andere manier om zich heen te laten kijken, waardoor ze gewone dingen als bijzonder gaan ervaren.’ De laatste jaren is Nicole van der Heijden erg actief in de Rosmolenbuurt, een stadsvernieuwingswijk waar verschillende sociaal-economische groepen wonen. ‘Kunst kan de leefbaarheid in een wijk vergroten. Door de etalageprojecten in de voormalige meubelzaak MY HOME heb ik de afgelopen jaren de mogelijkheid

gekregen om kunst te maken met en voor de bewoners van deze buurt. Het was een leuke samenwerking tussen verschillende kunstenaars en buurtbewoners uit bijna elke leeftijdsgroep. De resultaten waren te zien in de steeds wisselende etalages, waar ook de mensen die niet mee wilden doen nieuwsgierig naar kwamen kijken. We begonnen met het verzamelmuseum waar kunstenaars allereerst hun eigen collectie lieten zien, die vervolgens werd aangevuld door buurt. Tegenwoordig wordt al het werk door de mensen zelf gemaakt, die daar terecht heel trots op zijn. Ik werk niet alleen aan dit soort projecten. Aan de basis van al mijn activiteiten staat mijn vrije werk, dat in het atelier ontstaat. Daar begint alles mee!’

Tips van Nicole van der Heijden:

 Marmoleum Frans Wytema Vrijwilligers Kalverpolder BB Hal
 Papierrestauratie Thea Vorstman & Floor Meijboom

'Mijn voornaamste drijfveer is mensen met elkaar in contact te brengen.'

Fotografie: Tim Knol

Verenigingsleven

'De Zaanstreek heeft een rijk verenigingsleven. Ik werk er graag aan mee om dit te bevorderen.' Door al haar activiteiten is Anneke Steemers van Buro Bezig een bekend gezicht in Koog aan de Zaan. 'De Zaanstreek heeft de traditie van een enorm rijk verenigingsleven. Dat werd gestimuleerd door de werkgevers van grote bedrijven, maar ook door betrokken burgers. Elk dorp had zijn eigen toneelvereniging, muziekcorps en andere clubs waar mensen graag samenkwamen. Dat zorgde voor veel saamhorigheid. Deze traditie probeer ik een beetje voort te zetten. Het doet mij veel plezier om mensen samen te brengen.'

In 1992 heb ik uit onvrede met de staat van het Koogerpark samen met andere buurtbewoners de Stichting Koogerpark opgericht. De daaruit voortvloeiende renovatie van het park hebben we in 1999 gevierd met een groot feest. In de jaren daarna hebben we samen met

verschillende verenigingen allerlei dans-, toneel- en muziekvoorstellingen in het park georganiseerd. In 2007 las ik een artikel over het West-Friesland spel. Mijn eerste reactie was: 'Waarom hebben wij niet zoiets?' We hebben zo'n mooie historie en zoveel leuke mensen die een verhaal hebben te vertellen. Daarom heb ik het Saenspel gemaakt, een spel met 3000 quizvragen over de Zaanstreek. Daar heeft een hele groep (historische) verenigingen, stichtingen en personen aan meegewerkt. Via dit spel kun je op een leuke en speelse manier de Zaanstreek, met haar mooie historie, beter leren kennen. Door de vragen, maar ook door de foto's, ga je echt anders kijken naar je omgeving. De vragen over het dialect bijvoorbeeld zijn ook fantastisch. Je hebt gewonnen als je alle tien de dorpswapens hebt verzameld. Het is het perfecte spel om mee in te burgeren. Toen ik bij het maken van het Saenspel ontdekte dat Koog aan

de Zaan en Zaandijk geen historische vereniging hadden, heb ik er een opgericht. Met een groep van bijna 40 mensen maken we nu (mini)-exposities en films, en geven we boekjes uit. Bij een expositie in de Waakzaamheid werd het bijna een reünie van mensen die elkaar niet kenden, maar die wel hetzelfde verleden bleken te hebben. Dat was prachtig om te zien. En ook aan het aantal boekjes dat we verkopen, merken we dat de mensen behoefte hebben om meer te weten over de geschiedenis van hun dorp. We zijn buurthuis Het BrandtWeer in Koog aan de Zaan begonnen met als doel de samenhang in de buurt te vergroten. Het is een buurthuis nieuwe stijl, voor en door de buurt, waar meer dan 30 vrijwilligers actief zijn, en waar we zo'n 30 activiteiten per maand organiseren. Omdat iedereen daadwerkelijk inbreng heeft, voelt iedereen zich ook erg betrokken. Dat is mooi om te merken.'

Tips van Anneke Steemers: Daam Schijfprijs Geschiedenis Akademie Handboogschieten Mark Nieuwenhuis Fotograaf Max Linsen

Fotografie: Tim Knol

‘Projecten ontwikkelen waar mensen blij van worden. Dat vind ik erg leuk.’

Smakelijke avonturen

‘Ik ben opgegroeid in Krommenie. De uitdrukking ‘doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg’ vond ik beperkend. Ik hou juist van zaken die onmogelijk lijken, van bijzondere dingen.’ Cultureel ondernemer en stadsdichter Bas Husslage heeft de afgelopen jaren diverse opmerkelijke zaken gerealiseerd in de Zaanstreek. Zijn naam is onder andere verbonden aan het festival SmaakExplosies, de Stichting Monet in Zaandam, Stadstuinbouw Zaanstad en een Oogstkaart van de Zaanse Industrie.

‘Ik vind de Zaanstreek bijzonder omdat het stedenbouwkundig gezien rommelig en nog niet af is. De streek bulkt van de creativiteit. Bovendien waait hier altijd een ondernemerswind, dat is geweldig. Je ziet ook dat er vanuit Amsterdam een toenemende belangstelling is voor de Zaanstreek. In 2006 twijfelden mijn vrouw en ik of we in Zaandam wilden blijven wonen. Maar toen we de knoop doorhakten om hier te blijven, besloten we om dan ook wat te gaan bijdragen

aan de levendigheid hier. Duurzaamheid en eten spelen een belangrijke rol in al mijn ideeën. En voeding past natuurlijk van oudsher bij de Zaanstreek. Van huis uit ben ik altijd met eten bezig, dat is voor mij een grote creatieve inspiratiebron. Toen ik nog in Amsterdam woonde wilde ik al een groot eetfestival organiseren, maar het was lastig om dat daar voor elkaar te krijgen. In de Zaanstreek is wat dat betreft veel meer mogelijk. Hier organiseer ik sinds 2008, op het sprookjesachtige Hembrugterrein, het creatiefste smaakfestival van Nederland: SmaakExplosies. Een echt festival, met muziek, straattheater, kunst, workshops en natuurlijk veel bijzonder, heerlijk eten en drinken.

Een heel ander onderwerp is Claude Monet. Veel mensen wisten niet dat de beroemde impressionistische schilder in 1871 vier maanden in Zaandam woonde en daar 25 schilderijen maakte. Die doeken hangen in topmusea over de hele wereld. Samen met Martijn Couwen-

hoven en Jacob Reitsma heb ik daarom de Stichting Monet in Zaandam opgericht. De Monetroute brengt je langs de plaatsen waar Monet heeft geschilderd. Met je mobiele telefoon kun je via een speciale QR-code het schilderij bekijken. Op een braakliggend terrein aan de Hogendijk in Zaandam is de Monettuin verzezen, vol kruiden, groenten en fruit uit recepten die Monet zelf verzamelde. Op een plek die een doorn in het oog was van de buurtbewoners is nu echt een gemeenschap ontstaan. De buurt is trots op hun paradijsje. Inmiddels heb ik nu vier tuinen gerealiseerd op braakliggende terreinen in de Zaanstreek, vanuit mijn project Stadstuinbouw Zaanstad. Bruikbare producten uit de afvalstroom van bedrijven vormen de basis voor de aanleg van nieuwe tuinen, zoals een oliehoudende plantentuin. Als je creatief bent kun je je in de Zaanstreek zeer goed ontplooiën. Het is leuk om er aan mee te werken de streek nog beter op de kaart te zetten.’

Tips van Bas Husslage:

De Kift

De Vijfde Smaak

Braakliggende terreinen

Hembrugterrein

Fotografie: Tim Knol

Vissershop

‘De man met de klussenbus hebben we niet alleen geselecteerd op zijn gouden handjes, maar ook op zijn gouden hart.’

‘De oude arbeidersbuurt het Vissershop was een van de eerste woningbouwprojecten die niet door industriëlen of kerken, maar door arbeiders zelf waren geïnitieerd. Een groep werknemers van houthandel William Pont richtte in 1913 de woningbouwvereniging Zaandamse Volkshuisvesting (ZVH) op en zorgde er voor dat de wijk het Vissershop ontstond, met goede maar betaalbare woningen.’ Frank van Dooren van de huidige woningbouwcorporatie ZVH: ‘In die periode kwamen mensen uit alle windstreken naar Zaandam op zoek naar werk. Er heerste veel armoede en mensen woonden onder slechte omstandigheden. Ze hadden meestal geen vaste baan of spaargeld, dus haast niemand kon een huis kopen. William Pont was voor die tijd een bijzonder innovatief bedrijf, dat het hout liet voorbewerken in het land van herkomst. Ook bijzonder was dat zij wél mensen in vaste dienst hadden. Wellicht heeft dit de arbeiders gemotiveerd om zich te organiseren.

Voor de bouw van het Vissershop werkte de woningbouwvereniging samen met de architecten Gulden en Geldmaker, die gespecialiseerd waren in volkshuisvesting en graag experimenteerden. Maar met het plan waar de architecten mee aankwamen bij de gemeente, stonden ze na tien minuten weer buiten. Een plan voor een kleinere buurt kon echter wel worden gerealiseerd. Ondanks de schaarste in de Eerste Wereldoorlog werden er in het Vissershop toch mooie versieringen aangebracht. Men was van mening dat er toch al miljoenen waren verloren in de oorlog, dus dan kon een beetje luxe voor de arbeiders er ook nog wel af. Goede woningen voor mensen met een laag inkomen waren toentertijd schaars, dus men was blij met de kwaliteit van deze nieuwe huizen. Ook werd er een badhuis gebouwd, een van de eerste van de streek, waar de bewoners één keer per week onder de douche konden. Het was een buurt waar mensen zich thuis voelden. Er was

goed over nagedacht wat de bewoners belangrijk vonden. Als de woningen er nu nog zouden staan zouden ze met de ornamenten, de leuke doorgangen en relatief veel groen, populair zijn geweest bij de huidige dertigers met een bakfiets in de voortuin. Maar de wijk is begin 21e eeuw vervangen door nieuwbouw met comfortabele huur- en koopwoningen. De sfeer van vroeger merk je echter ook nog wel, mede doordat veel mensen weer terug zijn gekomen in hun oude buurt. Ik heb bewondering en respect voor de arbeiders die vanuit het niets de ZVH hebben opgebouwd, want het was niet zonder risico wat ze deden. Onze woningbouwcorporatie richt zich nog altijd vooral op de lage inkomens. Het is belangrijk dat er goede huurwoningen zijn voor mensen die geen eigen huis kunnen bekostigen. We voelen ons bij ZVH nog steeds verwant aan onze pioniers.’

Tips van ZVH:

Korfbalverenigingen

Kramer Scheepsreparatie en Machinefabriek

De Grootte Weiver

Frenk van Heeswijk

Morgenland Westzaan

‘Een onderneming die bedrijfsbelang en maatschappelijk belang aan elkaar koppelt laat zien oog te hebben voor de samenleving.’

Fotografie: Tim Knol

De Nieuwe Winst

‘De filosofie van De Nieuwe Winst is mensen met elkaar te verbinden en van elkaar te leren,’ vertelt Anouk Hermanns enthousiast. ‘Voor bedrijven die het belangrijk vinden om iets te doen voor de maatschappij zoeken we projecten die van toegevoegde waarde zijn voor zowel het bedrijf zelf als voor een maatschappelijke organisatie. Ook grote bedrijven, zoals Verkade en Duyvis Wiener, komen bij ons terecht omdat ze graag iets willen betekenen voor de lokale samenleving. Tijdens zo’n Hart en Zieldag ontstaat er een betrokkenheid waar iedereen blij van wordt. Medewerkers van Verkade gingen via ons naar een dagactiviteitencentrum voor mensen met een verstandelijke beperking, om daar oud-Hollandse spelletjes te doen met de mensen. Ook was er een chocolade-clinic en konden ouderen die normaal weinig of geen uitjes meer hebben onder begeleiding naar het Verkade Paviljoen. De meisjes van Verkade gingen naar verzorgingste-

huizen, waar ze allerlei oude Verkadeobjecten lieten zien. Dat was prachtig, hun bezoek bracht allerlei herinneringen en verhalen boven, ook bij mensen met dementie. Toen Duyvis Wiener 125 jaar bestond en het predikaat ‘Koninklijk’ mocht toevoegen heeft het bedrijf bij de gemeente aangeboden om 125 dagen vrijwilligerswerk te gaan doen ten behoeve van de samenleving. Bij Duyvis Wiener werken veel technici. Daardoor kregen hun Hart en Zieldagen een ander karakter dan die van Verkade. Molen Het Pink werd in de teer gezet, de bankjes van het Wilhelminapark kregen een nieuwe verflaag en de slotjes van de Heemtuin werden uitgebaggerd. Het is prachtig om werknemers uit alle geledingen van een bedrijf op zo’n dag voldaan en met humor aan het werk te zien. En het is ook niet alléén maar werken. Bij Fort aan den Ham kregen ze bijvoorbeeld eerst koffie en een rondleiding van het groepje vrijwilligers voordat ze aan de slag

gingen. Er kan veel werk worden verzet op een Hart en Zieldag. Voorwaarde is wel dat het werk geen concurrentie is voor bedrijven. Maar een organisatie als de Heemtuin of het Fort aan den Ham heeft helemaal geen geld om klussen uit te besteden. Bijzonder is dat tijdens zo’n dag mensen aan elkaar worden gekoppeld die normaal gesproken niet zo snel met elkaar in aanraking komen. De functietitels doen er dan even niet meer toe. Je ziet ook dat veel werknemers gaan nadenken over de andere wereld waar ze even in stappen. Dat is ook de bedoeling. Op kleinere schaal vinden er ook veel matches plaats. Zo heeft coach Miranda Langendijk belangeloos een training gegeven aan vrijwilligers van de voedselbank, die soms moeilijke intakegesprekken met klanten voeren. De Nieuwe Winst hoopt nog veel matches te kunnen verzorgen!’

17

Tips van de Nieuwe Winst:

Duyvis Wiener

Sultan Ahmet Moskee Poelenburg

G-Atleten Lycurgus

FlexWerkplaats

De Groene Hoek Krommenie

Fotografie: Tim Knol

*‘Mijn doel is reuring
brengen in
de Zaanstreek.’*

Kleurrijke projecten

‘Wanneer ik ergens kom wonen verdiep ik me in de geschiedenis en de omgeving. Zo ook in de Zaanstreek,’ vertelt Olivier Rijcken, illustrator en organisator van diverse kleurrijke projecten. ‘Door op de heenweg altijd een andere route te nemen dan op de terugweg leer je je omgeving sneller kennen. Zo kom je in allerlei achterafsteegjes en dwarsstraten, en begrijp je beter hoe alles in elkaar zit. Je moet niet voorspelbaar worden, maar altijd blijven zoeken naar vernieuwing. Dit is een heel simpele manier om niet stil te blijven staan.

Je kunt je omgeving mooier en leefbaarder maken. Ik wil mensen laten glimlachen, inspireren en tot nadenken aanzetten door positieve energie te stoppen in talloze projecten. Ik ben met veel verschillende dingen tegelijkertijd bezig, maar voor mij heeft het allemaal met elkaar te maken. Door de organisatie van de Wereldreis door de Zaanstreek en de Week van

de Amateurkunst (WAK), en doordat ik vrijwilliger ben bij de Groote Weiver ken ik veel Zaankanters. Het is leuk om deze mensen aan elkaar te koppelen zodat er nieuwe verbanden ontstaan. Tijdens de WAK-week bijvoorbeeld laten we mensen optreden op plekken waar ze normaal nooit komen. Zo wordt het ook voor het publiek spannender. Ik wil mensen graag laten zien hoe rijk hun omgeving is. Door mensen op een andere plek neer te zetten of ze een gebouw in te trekken waar ze normaal nooit komen ontstaat er iets. Een van mijn bezigheden is het maken van muurschilderingen. Soms samen met schoolkinderen, zoals bijvoorbeeld in de Rosmolenbuurt. Een muurschildering is een kunstvorm die voor iedereen zichtbaar is. Aan schoolkinderen leg ik dan uit dat er vroeger al rotstekeningen werden gemaakt. Een muurschildering is eigenlijk een moderne rotstekening. In een wijk zoals de Rosmolenbuurt,

waar veel verandert, vraag ik aan kinderen wat ze belangrijk vinden. Van de tekeningen die ze maken gebruik ik bepaalde elementen, zodat ze in het eindresultaat allemaal iets van zichzelf terug zien en de schilderijen ook echt van hun zijn. Ik hou niet van cynisme, en probeer zaken op een positieve manier voor elkaar te krijgen. Door humor kun je mensen ook triggeren, omdat er dan een stukje ontspanning en herkenning ontstaat. Je kunt zo dingen doorbreken. Milieu, duurzaamheid, windenergie en de multiculturele samenleving zijn thema’s waar ik draagvlak voor probeer te vinden. Ik zit ook in het adviespanel cultuur van de gemeente waar bekeken wordt in hoeverre subsidieaanvragen het culturele Zaanse landschap verrijken. Bij al die activiteiten zet ik verschillende petjes op voor het hogere doel: het mooier maken van de samenleving.’

Fotografie: Trudi Sennhauser

Sponsoring

‘We nemen onze verantwoordelijkheid. Wanneer je al lange tijd een club sponsort dan rekent die ook op je.’

‘Sponsoring uit maatschappelijke betrokkenheid zit bij ons in de genen. Onze bank is ooit opgericht om lokale boeren te helpen overleven. Boeren die geld over hadden leenden het aan ons, zodat wij anderen weer konden helpen. Onze visie was en is nog steeds: als je omgeving het goed doet, dan doe je het zelf ook goed.’

De Rabobank is hoofdsponsor van het Zaan Museum en van het Zaantheater. Daarnaast levert de bank bijdragen aan sport en cultuur in de Zaanstreek. Hans Leenstra, directeur van Rabobank Zaanstreek: ‘Ik ben zelf ooit begonnen als baliemedewerker in Wormer en heb daarna 24 jaar in andere plaatsen gewerkt. Ik wilde altijd graag terug komen in de Zaanstreek, omdat ik een band heb met dit gebied. Er is hier zoveel te ontdekken. Je kunt hier bijvoorbeeld uitstekend uitgaan en lekker eten. Het maakt me trots dat ik als directeur een bijdrage kan leveren aan wat de Zaanstreek te bieden heeft. We sponsoren met name

cultuur en sportprojecten. Beide zijn van groot belang voor een gemeenschap en dragen bij aan het welzijn. Door sport of cultuur kun je even ontkomen aan je dagelijkse beslommingen, je ontmoet andere mensen, vriendschappen ontstaan. Ze helpen je het evenwicht te bewaren.

Het Zaantheater biedt Zaankanters de mogelijkheid om even op het podium te staan en zich een pareltje aan de Zaan te voelen. Dat is belangrijk voor mensen. Natuurlijk sponsoren wij ook uit commerciële motieven. Bij een sportevenement bijvoorbeeld, willen we graag een reclamebord en shirtsponsoring terug zien.

Bijzonder aan onze bank is dat het in onze medewerkers zit om goede dingen te doen. Veel van hen wonen ook in de Zaanstreek en zijn actief in het verenigingsleven. Binnen onze bank zijn ze ambassadeur van hun vereniging; tegelijkertijd worden ze bij de clubs aangesproken op hun betrokkenheid bij de

bank. Wij ondersteunen ruim 100 verenigingen met een kleiner of groter bedrag. Voorwaarde voor sponsoring is wel dat zoveel mogelijk mensen uit de omgeving er baat bij hebben. Toen het evenement Zingen op de Zaan geen subsidie van de gemeente meer kreeg, hebben we op een maandagochtend tijdens de directievergadering besloten dat we dit mooie evenement niet verloren wilden laten gaan. Het geeft me een gevoel van trots om die duizenden mensen op het water en langs de kant te zien genieten van de muziek. Trots dat dit mogelijk is in de Zaanstreek, maar ook dat een directiebesluit zoveel mooie consequenties kan hebben. We sponsoren ook de Amerikaanse museumbus die schoolkinderen ophaalt voor het Zaan Museum. Verder geven we elk jaar via het coöperatiefonds een deel van de winst aan goede doelen in de Zaanstreek. Zo hebben we bijvoorbeeld een pilotcursus Eerste Hulp ondersteund. Daar vragen we geen tegenprestatie voor.’